

Pięćdziesięciu prelegentów w siedmiu grupach tematycznych, spotkało się 5 i 6 czerwca na I Kongresie Polskiej Edukacji zorganizowanym przez Instytut Badań Edukacyjnych. Wśród prowadzących i dyskutantów obecni byli członkowie zespołu projektowego nowego nadzoru pedagogicznego.

Agnieszka Borek prowadziła panel „Wspomaganie szkół i nauczycieli w rozwoju”. Uczestnicy mówili, o jakości edukacji o wzmacnianiu szkoły, jako społeczności, podnoszeniu kompetencji nauczycieli potrzebnych im w pracy z konkretnymi grupami uczniów. Szukali odpowiedzi na pytanie- jak wspomagać szkołę, aby dbała ona o systematyczne podnoszenie, jakości?

W debacie uczestniczyli:

- Beata Domerecka, dyrektor Szkoły Podstawowej w Kruszynie
- Dorota Granoszevska-Babiańska, Ośrodek Rozwoju Edukacji
- Michał Jodko, Mazurski Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli w Ełku
- **Tomasz Kasprzak**, Instytut Badań Edukacyjnych
- Adam Krawiec, Departament Edukacji i Sportu Urzędu Marszałkowskiego województwa pomorskiego
- Andrzej Sygut, wiceprezydent Kielc

Z dyskusji panelistów wynikały następujące wnioski, co do pożądanego sposobu wspierania szkoły:

- Model wsparcia – pomoc systemowa, długofalowa, uwzględniająca specyfikę szkoły, jej środowisko, realizowana w partnerstwie szkoła – samorząd;
- Konieczność dostrzegania specyfiki każdej szkoły, która generuje różne problemy, wyzwania;
- Szczególna rola nauczyciela – potrzeba usłyszenia jego głosu;
- Proces wsparcia nauczyciela musi być spójny z rozwojem szkoły;
- Szczególna rola dyrektora szkoły, jako kluczowego aktora w procesie wspierania szkoły; wspieranie go, aby potrafił diagnozować problemy w swojej szkole;
- Wsparcie rozumiane także, jako źródło inspiracji, pomysłów w dążeniu do ciągłego rozwoju, w stawaniu się coraz lepszym;
- Potrzeba zewnętrznego monitoringu, jakości pracy szkoły;
- Potrzeba wsparcia samorządu w uczeniu się dostrzegania potrzeb szkoły i udzielania im adekwatnego do potrzeb wsparcia;
- Potrzeba zbudowania sieci współpracy szkół, dyrektorów, nauczycieli, rodziców, uczniów służącej wspieraniu szkół w szukaniu sposobów rozwiązywania problemów i generowaniu nowych pomysłów na zmianę.

Grzegorz Mazurkiewicz i Joanna Berdzik zabrali głos w dyskusji na panelu „Zostać liderem w edukacji”.

Joanna Berdzik, odpowiadając na pytanie, jak powinna zmieniać się kultura organizacyjna szkoły, aby dać miejsce liderom, zwróciła uwagę na kluczowy problem natury językowej: *lider* w słownikach to *zwycięzca*, antonim *przegranego*. Zauważyła, że w edukacji mamy liderów formalnych i ludzi mających potencjał, by stać się liderami nieformalnymi. Obie grupy wymagają wsparcia – nie ma między nimi antagonizmu. Czas myśleć o kadrze kierowniczej w sposób systemowy – inspirować do wyzwania postaw, których szukamy. Czas zacząć ściśle określać cele, wartości i obszar działań w zakresie przywództwa.

W odpowiedzi na pytanie, czy liderów można nauczyć bycia liderami, czy też jest to wrodzony talent, rodzaj charyzmy, na którą nie mamy wpływu, **Grzegorz Mazurkiewicz** stwierdził, że należy mówić raczej o potencjale całej organizacji, „potencjale przywódczym” np. szkoły, a nie charyzmie jednostek. Podkreślił też rolę myślenia systemowego. Przywództwa, jego zdaniem, można się nauczyć, a lider to ktoś, kto pomaga aktywizować talenty przywódcze innym. *Nie potrzeba nam stu świetnych dyrektorów, lecz tysiący świetnych przywódców* – stwierdził Mazurkiewicz, podsumowując swoją wypowiedź.

Uczestniczyli w debacie:

- Joanna Berdzik, Ośrodek Rozwoju Edukacji
- Joanna Jeziorska-Haładyj, nauczycielka Gimnazjum nr 33 i II Liceum im. Stefana Batorego w Warszawie
- Dr Grzegorz Mazurkiewicz, Instytut Spraw Publicznych Uniwersytetu Jagiellońskiego
- Wiesław Włodarski, dyrektor L Liceum Ogólnokształcącego im. Ruy Barbosy w Warszawie
- Dr Olaf Żylicz, Szkoła Wyższa Psychologii Społecznej

Prowadziła dr Anna Wojciuk, Instytut Badań Edukacyjnych